

कृतकार्यः सुखी शांतस्तूष्णीं प्रायादुदङ्मुखः ॥ शैशिरंगिरिमुद्दिश्य सधर्मा मातरि श्वनः ॥ २ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु देवर्षिर्नारदस्तथा ॥ हिमवन्तमियाद्रुं सिद्धचा
रणसेवितं ॥ ३ ॥ तमप्सरोगणाकीर्णं शांतस्वननिनादितं ॥ किन्नराणां सहस्रैश्च भृंगराजैस्तथैव च ॥ ४ ॥ मद्भुभिः खंजरीटैश्च विचित्रैर्जीवजीवकैः ॥ ५ ॥ चित्र
वर्णैर्मयूरैश्च केकाशतविशजितैः ॥ राजहंससमूहैश्च रुणैः परभृतैस्तथा ॥ ६ ॥ पक्षिराजो गरुत्मांश्च यं नित्यमधितिष्ठति ॥ चत्वारो लोकपालाश्च देवाः सर्षिगणा
स्तथा ॥ ७ ॥ तत्र नित्यं समायांति लोकस्य हितकाम्यया ॥ विष्णुना यत्र पुत्रार्थं तपस्तप्तं महात्मना ॥ ८ ॥ तत्रैव च कुमारेण बाल्ये क्षितादिवौकसः ॥ शक्तिर्यस्ता
क्षितितले त्रैलोक्यमवमन्य वै ॥ ९ ॥ तत्रोवाच जगत्स्कंदः क्षिपन्वाक्यमिदं तदा ॥ योन्योस्ति मत्तोभ्यधिको विप्राय स्यादधिकं प्रियाः ॥ १० ॥ यो ब्रह्मण्यो द्विती
योस्ति त्रिषु लोकेषु वीर्यवान् ॥ सोभ्युद्धरत्वामां शक्तिमथ वाकं पयत्विति ॥ ११ ॥ तच्छ्रुत्वा व्यथिता लोकाः कइमामुद्धरेदिति ॥ अथ देवगणं सर्वं संभ्रातेंद्रियमा
नसं ॥ १२ ॥ अपश्यद्भगवान्विष्णुः क्षिप्तं सासुरराक्षसं ॥ किं त्वत्र सुरुतं कार्यं भवेदिति विचिंतयन् ॥ १३ ॥ अनामृष्यततः क्षेपमवैक्षत च पावकिं ॥ संप्रगृह्य वि
श्रुद्धात्मा शक्तिं प्रज्वलितां तदा ॥ १४ ॥ कंपयामास सव्येन पाणिना पुरुषोत्तमः ॥ शक्त्या तु कंप्यमानायां विष्णुना बलिना तदा ॥ १५ ॥ मेदिनीं कंपिता सर्वास
शैलवनकानना ॥ शक्तेनापि समुद्धर्तुं कंपिता सा भवत्तदा ॥ १६ ॥ रक्षिता स्कंदराजस्य धर्षणा प्रभव विष्णुना ॥ तां कंपयित्वा भगवान्प्रह्लादमिदमब्रवीत् ॥ १७ ॥
पश्य वीर्यं कुमारस्य नैतदन्यः करिष्यति ॥ सोमृष्यमाणस्तद्वाक्यं समुद्धरणनिश्चितः ॥ १८ ॥ जग्राह तां तदा शक्तिं न चैनां सव्यं कंपयत् ॥ नादं महांतं मुक्त्वा समूर्च्छि
तोगिरिमूर्धनि ॥ १९ ॥ विवहलः प्राप तद्भूमौ हिरण्यकशिपोः सुतः ॥ तत्रोत्तरां दिशं गत्वा शैलराजस्य पार्श्वतः ॥ २० ॥ तपो तप्यत दुर्धर्षता तनित्यं वृषध्वजः ॥ पा
वकेन परिक्षिप्तं दीप्यतायस्य चाश्रमं ॥ २१ ॥ आदित्यपर्वतं नाम दुर्धर्षमरुतात्मभिः ॥ न तत्र शक्यते गंतुं यक्षराक्षसदानवैः ॥ २२ ॥ दशयोजनविस्तारमग्नि
ज्वाला समावृतं ॥ भगवान्पावकस्तत्र स्वयं तिष्ठति वीर्यवान् ॥ २३ ॥ सर्वां विघ्नान्प्रशमयन् महादेवस्य धीमतः ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं हि पादेनैकेन तिष्ठतः ॥ २४ ॥ दे
वान्संतापयंस्तत्र महादेवो महाव्रतः ॥ ऐंद्रीं तु दिशमास्थाय शैलराजस्य धीमतः ॥ २५ ॥ विविक्ते पर्वततटे पाराशर्यो महातपाः ॥ वेदानध्यापयामास व्यासः
शिष्यान् महातपाः ॥ २६ ॥

*** आसीदितिशेषः**